

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Om en Jødepige

Citation: Wessel, Johan Herman: "Om en Jødepige", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 168. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-workid83564/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

ALLE TINGS CIRKELGANG.

Alting i en Cirkel gaer:
Dyder, Følelser og Laster;
Den, søn altid fremad haster,
Og betide ei stille staaer,
Haster, uden det at vide,
Til den Grad af Cirkelen,
Hvor før ei at komme han
Han indhilde sig at stride.

Kronen selv for alle Dyder,
Gudsfrøgt, Frankrig overdrer,
Saa frø stærste Dyd den blev
Stærst iblandt de største Lyder;
Frankrig troer at tjene Gud
Ved at slagte Legioner,
Troer at følge Kirstens Bød,
Naar det Hæveds Ønske kroner.

FRAGMENTER.

I.

Om en Jødepige.

Jeg synger, som jeg kan, om en ebraisk Skønhed,
Hvis Øines muntre Glans og Ungdoms ferske Grønhed,
Hvis purpurøde Mund og Kind, Kuler de Lax,
Har de Ulykker voldt, som jeg skal sige strax.
Dog ikke just saa strax; thi Læseren tillader,
Jeg faldt først paa Knæ for alle Skialdes Fader.
Jeg veed vel, mellem os, det ikke nyter stort;
Men jeg dog glære maas, hvad Folk for mig har gjort.

Du, alle Skialdes Gud, og Vittighedens Dummer,
Som kaldes paa saa tit, og som saa sielden kommer,
Indbæls du selv min Sang, ifald du haver Tid,
Og om du ingen har, saa send en Muse hid.
Men send mig ikke een af disse Gudstøtter,
Som strax paa Pirde stæer, naar en Josias fløiter;

Men fremfor alle Ting (jeg taler til en Ven,
 For Guds Skyld, seer Paarl ei mine Ord igien)
 For alting send mig ei den smagløse Luder,
 Som indgav Langebek sit Juleaftens Sludder. — — —

II.

Jeg synger om en Mand, saa er den gamle Tone;
 Hvad, om man sang engang for Laier om en Kone?
 En Kone synes mig, maac ogsaa vel gaae an;
 Siig, Læser! hvad du vil, en Kone eller Mand?
 En Kone, siger du; velan! det er en Kone,
 Som jeg for Rimets Skyld vil kalde Abelone.

Jeg synger om en Kone. — Hemistichen faldt,
 Som synes Læseren,*) en Smule splittergalt;
 Men troe, jeg hende nok herefter saa skal vende,
 At hun mig ikke meer skal Hemistichen skiamle.

III.

VAAREN.

Faa: hele Jordenes Kraeds indraaber Vaarens Prægt.
 Bedrøveligt Berøis paa hvad saa tit er sagt:
 At Snaagen ber til Lands (jeg mener paa vor Klode),
 Om ei den værste, er i Sandhed ei den gode.
 Hald mig undes Lov, saa er det min Propos,**)
 At vise, Vaarer ei fortæner Verdens Roes.
 Kun Christen-Kierlighed mig, andet ei, indblæste
 Den Lyst, at hævle lidt paa Snaagen hos min Næste.
 (Til Snaagens Poltur, jeg troer, man bruger Pål;
 Men hævle, synes mig, faldt bedre i min Ståll.)
 Jeg sielden noget troer, som troes af for mange;
 Dog herte jeg saa tit evindelige Sange
 Om Maji-Dagens Lyst, at jeg det Indkald fik,
 Engang til Flom-Bælg at gaae — og seer! jeg gik.
 Jeg havde Øste-port lagt nogle Stridt tilbage,
 Og staaedsede, for ret ind i mit Bryet at drage
 Den Balsom, som saa tit er liflig siungen om,
 Og heerykt raaber jeg: Du Duft af Blomster, kom!
 Du Zephyr, bring mig den paa silkebløde Vinger!
 Da Æolus med Part mig i mit Ansigt springer,

*) Som synes Læseren, som det synes Læseren (Norsk).

***) Saa er det min Propos, m: Forsæt, min Opgeve.